കവിതകൾ

ചട്ടമ്പിസ്വാമി

കവിതകൾ

ചട്ടമ്പിസ്വാമി

താളിളക്കം

2020

പേര്:	**കവിതകൾ**
ഭാഷ	മലയാളം
വിഭാഗം:	കവിത
രചന:	ചട്ടമ്പിസ്വാമി
പ്രസാധകർ:	**താളിളക്കം**
	ഡിസംബർ 2020
Layout Design:	പ്രവീൺ വർമ്മ
Copyleft:	

ലാടെക്കിൽ നിർമ്മിച്ചതാണിത്.
ഓൺലൈൻ വായനയ്ക്ക് വേണ്ടി.
ഉബണ്ടു ഓപ്പറേറ്റിങ് സിസ്റ്റത്തിലൂടെ.
കടപ്പാട് : വിക്കിപ്പീഡിയ.

കൂട്ടുകവിത

ചട്ടമ്പിസ്വാമികളും പെരുന്നെല്ലി കൃഷ്ണൻ വൈദ്യരും ചേർന്ന് ഈരണ്ടുവരി വീതം പൂരിപ്പിച്ച ചില പദ്യങ്ങൾ

ചട്ടമ്പിസ്വാമികൾ
പ്രാണൻ ഭവാനരിയകണ്മണിയും ഭവാനെ-
ന്നാണുങ്ങളോടു പലരോടുമഹോ കഥിച്ചു,

പെരുന്നെല്ലി
കാണംധനങ്ങളഖിലം ബത കയ്ക്കലാക്കും
നാണംകുണുങ്ങികളെയെങ്ങനെ വിശ്വസിക്കും!

ചട്ടമ്പിസ്വാമികൾ
കയ്യുംപിണച്ചു കണവന്നൊടുറങ്ങുമപ്പോൾ
പയ്യെത്തദീയകരമങ്ങനെ മാറ്റിവച്ചു,

പെരുന്നെല്ലി
കയ്യാലതന്നരികിൽ വന്നൊളിബന്ധുവെക്ക-
ണ്ടയ്യോ! രമിപ്പവരെയെങ്ങനെ വിശ്വസിക്കും

ചട്ടമ്പിസ്വാമികൾ
ബഹുഗ്രാവകീർണം ബതേദം ഹി റോഡി-
ങ്ങഹസ്സിങ്കലും പൊവതത്യന്തകഷ്ടം

പെരുന്നെല്ലി
സഹിക്കാവതോ കൂരിരുട്ടത്തു വെട്ടം
വഹിക്കാതെ പോകുന്ന ദുഃഖം നിനച്ചാൽ

പെരുന്നെല്ലി
മഹിക്കേവനെന്നാകിലും ജാതനായാൽ
സഹിക്കാതെയെന്തോന്നു ചെയ്യുന്നിദാനീം

ചട്ടമ്പിസ്വാമികൾ
വഹിച്ചേ നശിക്കൂ കൃതം കർമമേന്മ

ദഹിക്കും തപസ്സാൽ ക്ഷണം തത് കുരുഷ്വ

പെരുന്നെല്ലി
രഹസ്യം തദപ്യാര്യ! ചൊൽകേറെ രമ്യേ
മഹസ്സിങ്കലേതിൽ മനം ചേർത്തിടേണ്ടൂ?

ചട്ടമ്പിസ്വാമികൾ
ബഹിശ്ചോള്ളിലും ഭക്തിയോടെപ്പോഴും നീ
ഗുഹസ്യാംഘ്രിപദ്മം ഭജിക്കുന്നതേതാൻ

പെരുന്നെല്ലി
ഗുഹൻ താൻ കഥംഭൂതനെന്നുള്ളതേതും
മഹാത്മൻ ! ന ജാനേ മമ പ്രേമരാശേ !

ചട്ടമ്പിസ്വാമികൾ
മഹച്ചേദണുത്വം ച സർവം കവിഞ്ഞും
സുഹൃച്ചിത്തപദ്മത്തടങ്ങുന്നതും താൻ

പെരുന്നെല്ലി
ഇഹ പ്രോക്തമായൊന്നു കേട്ടേനിദാനീ-
മഹം തത്കഥം ചെയ്തിടേണ്ടു പ്രവീണാ!

ചട്ടമ്പിസ്വാമികൾ
അഹം വച്മി കേളഞ്ജ്വഷീകം ച ജിത്വാ
മുഹുശ്ശാന്തരംഗേ ശുചൗ വേണമോർപ്പാൻ

കവിതക്കത്ത്

മറ്റൊരിക്കൽ ചട്ടമ്പിസ്വാമികൾ പെരുന്നെല്ലിക്കയച്ച ഒരു കത്തിലെ മൂന്നു ശ്ലോകങ്ങൾ

മാണിക്യമാമലയിൽ മഞ്ജുജലക്കുളത്തിൻ-
കോണിൽക്കുരുത്തുവളരും ചെറുകൈതതന്നിൽ
കാണെക്കൊതിക്ക വിലസുന്ന സുമത്തെ വെല്ലും

കായത്തെയൊന്നു കണികാണ്മതിനെന്നു കിട്ടും !

കപോതമേ ! കല്പകസൂനമേ ! ന -
ല്പാരസന്തോഷസമുദ്രമേ ! കേൾ
കൃപാമൃതച്ചാർത്തു തുളുമ്പിടും നി -
ന്നപാംഗമോർത്തിട്ടലയുന്നു ചിത്തം

ഏറെത്താമസിയാതെ വന്നു തവ മെയ്
കെട്ടിപ്പുണർന്നെങ്കിലേ നീറിടും
മനമാറുകൊള്ളു സതതം
കുറുള്ള മാറുള്ള ഹേ

കൊറ്റിനാട്ടു നാരായണ പിള്ള സ്വാമികൾക്കയച്ച രണ്ടു പദ്യങ്ങൾ

ഓടിച്ചാടിനടന്നുവന്നു മടിയിൽ
ഡിമ്മെന്നിടിക്കും വിധൗ
കൂടിക്കൂടിവരുന്ന നന്മധുരമാം
ക്ഷീരം നുകർന്നും മുദാ -
കൂടിത്തള്ളയുമായനാരതമിരു -
ന്നീടും പശുക്കുട്ടി വേർ -
പാടിൽപ്പെട്ടുഴലുന്ന പോലെ വിരഹം
ചേർക്കുന്നു ദുഃഖാർണ്ണവേ

ഇന്നുമേട്ടിലെനിക്കുദിച്ചൊരസുഖം
സർവം ഭവദ്ദർശനം
തന്നാലെന്നിയൊഴിക്കുവാൻ പണി തുലോ -
മാകുന്നു വേകുന്നകം
എന്നാലും തവ ദിവ്യരൂപകമേ
കാണുമ്പൊഴല്പം സുഖം
ചേർന്നാണത്ര ദിനം നയിപ്പതു ഗുരോ
മാം പാഹി നിത്യം മുദാ

ചട്ടമ്പിസ്വാമികളയച്ച മറുപടി

പൊന്നമ്മാ,തങ്കമേയെന്നിരുനയനമണി -
ക്കാതലേ ഭൂതലേയ -
മ്മിന്നിൻകൂട്ടം സ്വരൂപിച്ചൊളിവഴിചിതറും
കോമളാംഗാമലാംബേ !
കന്നൽക്കും തോലുനൽകും തവ മധുരമൊഴി -
ത്തേനൊഴുക്കുന്നുഖത്തേ -
ക്കെൻ കർണങ്ങൾ രണ്ടും വരുവതിനരുളും
ചന്ദ്രചൂഡ, ന ജാനേ

ശ്രീമാനായും ചിരംജീവികളിലൊരുവനാ
യും ശിവജ്ഞാനിവർഗ
ക്കോനായും ധീരനായും സുജനഹൃദയമാ -
മാമ്പലിന്നിന്ദുവായും
സീമാതീനാനുകമ്പാമൃതജലനിധിയാ
യും ജനങ്ങൾക്കശേഷം
നേതാവായും ഭവിച്ചിങ്ങുരുതരസുഖിയായ്
വാഴ്ക നീ വാഴ്കയെന്നും

ശ്ലോകങ്ങൾ

മേലേ മേലേ പയോധൗ തിരനിരയതുപോൽ
ഗദ്യപദ്യങ്ങളോർക്കും
കാലേ, കാലേ ഭവിപ്പാൻ ജഗമതിലൊളിവായ്
ചിന്നിടും തേൻകുഴമ്പേ !
ബാലേ ! ബാലേ ! മനോജ്ഞേ ! പരി മൃദുലതനോ !
യോഗിമാർ നിത്യമുണ്ണും-
പാലേ ! ലീലേ ! വസിക്കെന്മനസി സുകൃത -
സന്താനവല്ലീ! സുചില്ലീ!

ചാലേ നാലഞ്ചുലോലപ്രസവശരമെട്ടു-
ത്തംഗജന്മാവടുത്താൽ
പാലഞ്ചുംവാണിമാർ തന്മുലമലമുകളിൽ

ചെന്നൊളിക്കാം കളിക്കാം ;
കാലൻ കാളുന്ന കാളായസമുസലവുമാ-
യാഞ്ഞടുക്കുന്നതാമ-
ക്കാലം സ്ത്രീതന്റെ കൊങ്കത്തടവുമധരവും
കണ്ടിരിക്കാം , മരിക്കാം

എല്ലേറ്റിന്നുമതീതമെങ്കിലുമേതാണെല്ലാറ്റിനും സൂക്ഷ്മമ-
ങ്ങെല്ലാറ്റിന്നുമതീതമെങ്കിലുമേതാണെല്ലാറ്റിനും സൂക്ഷ്മമ-
ങ്ങേല്ലാഭക്തജനാശയത്തിലുമമർന്നീടാത്തതല്ലാത്തതും
ചൊല്ലല്ലാത്തൊരു ചൊല്ലിനാലെതിനെയാണെല്ലാ മഹാന്മാരുമ
ത്യുല്ലാസത്തൊടുകണ്ടിടുന്നതുതാൻ കല്യാണമെല്ലാം തരും

ചട്ടമ്പിസ്വാമികളെഴുതിയ ഒരു ഗാനം

രാഗം : പന്തുവരാളി
താളം : ആദി
പല്ലവി
സ്മര രേ! ശ്രീശങ്കരമഖിലസുരേശം (സ്മര രേ)
അനുപല്ലവി
മാ കുരു മാ കുരു മൂഢചാപല്യം ത്യക്ത്വാ സംഗം
തത്ത്വാതീതം (സ്മര രേ)
ചരണം
യമിനാം മനപദ്മവിരാജിതഹംസം
ധൃതചന്ദ്രോത്തംസം -മാനിന്യാ-
ശോഭിതശുഭസവ്യാംഗം
ഭവപാപവിഭംഗം - ഗിരിജാലോലം
സദാനന്ദമീശം -ചിത്പുരുഷഗഗനനടേശം (സ്മര രേ)

തിരുപ്പുകൾ

മലരണികൊണ്ടപ്പെരുക്കിലും
കമലമുകുളകൊങ്കക്കുലുക്കിലും
മധുവിലുപരിയൻപുറ്റരപ്പിലും

മനമിളകാതെ...................
അതിസുകൃതത്തൊണ്ടെടുത്ത യോഗിക -
ളകതരിളിൽ കണ്ടുറച്ച മാനസ -
തരസുഖനൃത്തം കളിയുമംഘ്രിക -
ളരുളേണം ....

പിള്ളത്താലോലിപ്പ്

ബ്രഹ്മമേ, സത്യം കിളിയേ,- കുട്ടീ,
എൻമകനേ, നിൻ പിതാവും;
നമ്മുല നിത്യം നിനക്കു – നൽകും
അമ്മയും, ആ സ്വാമി തന്നെ,
നിൻ മുതലും അവൻ തന്നെ – അപ്പാ
ഞങ്ങൾക്കവൻ തന്നെ രക്ഷ.
ഇമ്മഹി വാനും, മറ്റെല്ലാം – അവൻ-
നിർമ്മിച്ച തമ്പുരാനല്ലോ.
എന്നോമനേ, അവൻതന്നെ – നിന്നെ-
തന്നതെനിക്കെന്നരുമേ,
വന്ദിച്ചികൊൾകിലവനെ – മുത്തേ,
വന്നിടും വേണ്ടുന്ന ഭാഗ്യം.
തങ്കമ്മേ, എൻറെ കിടാവേ, – തത്തേ,
സങ്കടവൻകടൽ താണ്ടാൻ;
ശങ്കരൻ തൻ കൃപാതോണി – എന്നു-
നിൻ കരളിൽ നീ ധരിക്ക.
ആയതില്ലതായാലാരാ – യാലും
മായാസമുദ്രത്തിൽ മുങ്ങി;
നായിനെപ്പോലെ അലയും – അഹോ!
പേയിനെപോലെ തിരിയും.
തേനേ, കുയിലേ, എൻകുട്ടീ, – ദൈവം
താനെ പ്രസാദിക്കും നിന്നിൽ.
ഞാനതിനുള്ള വഴിയേ – ചൊല്ലാം
ദീനനായ് നീ കരയല്ലെ.
മുട്ടുകുത്തും പ്രായം വിട്ടാൽ – പിന്നെ

ദുഷ്ടക്കൂട്ടത്തിൽ കൂടാതെ
കഷ്ടപ്രവൃത്തി ചെയ്യാതെ – സത്യം-
വിട്ടുനടക്കാതെ തെല്ലും.
കൊല്ലാതെറുമ്പിനെക്കൂടി – കുഞ്ഞ്
തല്ലാതെ പട്ടിയെക്കൂടി.
എല്ലാറ്റിലും ബ്രഹ്മമുണ്ട് – അവ-
നല്ലയോ, ദ്രോഹങ്ങൾ പാർത്താൽ.
മറ്റൊരു പ്രാണിക്കു ദുഃഖം – തെല്ലും-
പറ്റാതവണ്ണം നടന്നാൽ,
കുറ്റം നിനക്കില്ലതാനം – കുഞ്ഞേ,
തെറ്റെന്ന് ദൈവം തുണയ്ക്കും.
ധർമ്മശാസ്ത്രത്തിൻറെ സാരം – എല്ലാം
ഇമ്മൊഴി തന്നിലൊടുങ്ങി.
പൊന്മകനേ, വിസ്തരിപ്പാൻ – ഇപ്പോൾ
അമ്മയ്ക്കിടയില്ല തെല്ലും.
തത്ത്വമെല്ലാം അറിയേണം – എന്നാൽ
നിത്യം നീ വിദ്യ പഠിക്ക.
തത്ര സകലം ഗ്രഹിക്കാം – തങ്കം,
വിദ്യയാൽ, ആയതുകാലം.
അപ്പാ, നീ വിദ്യപഠിച്ചി –ല്ലെങ്കിൽ
കുപ്പക്കു തുല്യം നീ കുഞ്ഞേ,
കുപ്പായം തൊപ്പിയും ഒന്നും – അല്ല
ഇപ്പാരിൽ ഭൂഷണം; “വിദ്യ”
ഇന്നി ഉറങ്ങുക ഉണ്ണീ, – വേഗം
ഉണ്ണീ, കരയാതെ ഇന്ന്.
നിന്നെ നിധിയായിതന്ന – ദൈവം-
തന്നെ, ഭജിക്കുവാൻ വൈകി.
അപ്പാ, നീ വേഗം ഉറങ്ങി – എന്നാൽ-
അപ്പവും പാലും പഴവും;
അപ്പരമാത്മാവാം ദൈവം – തവ
സ്വപ്നത്തിൽ നൽകും നിനക്ക്.
പേശേ, അരുമേ, എൻകുഞ്ഞേ, – ഇത്
ആശപ്പെടുത്തുകയല്ല.

ഈശൻറെ കാരുണ്യമുണ്ടാം – നമ്മിൽ
ആശ്രുകിടന്നുറങ്ങുണ്ണീ,
“പൂരണാനന്ദമേ, ദേവാ –ജഗത്-
ക്കാരണാ, ഉണ്ണിക്കുള്ളിഷ്ടം.
പൂരിച്ചുകൊള്ളണെ സ്വാമീ – ഇനി
പാരാതുറങ്ങ് – ഉറങ്ങുണ്ണീ,
ആശ്ചര്യമേറും കഥയെ – ചൊല്ലാം
ആയതു കേട്ടുറങ്ങുണ്ണീ,
ആനന്ദമുണ്ടാം അതിനെ – കേട്ടാൽ
ആർക്കും അതിനില്ല വാദം.
ഓമനേ, എൻറെ അരുമേ, – മഹാ-
കേമനായുണ്ടൊരു ദൈവം;
സോമ സൂര്യാദിയാം ലോകം – എല്ലാം
ആ മഹാൻ സൃഷ്ടിച്ചതല്ലോ.
എന്നിലും നിന്നിലും ഉണ്ട് – അവൻ
മന്നിലും വിണ്ണിലും ഉണ്ട്.
എന്നല്ല, എങ്ങും നിറഞ്ഞോൻ – അവൻ
എന്നാലും കാണില്ല ആരും.
ആരെയും കാണുമവൻ എ – ന്നുണ്ണീ,
നേരാണിതെന്നുടെ കുഞ്ഞാ.
പാരം പ്രസാദം അവന്നു – വന്നാൽ
പാരാതെ മോക്ഷം ലഭിക്കും.
ചെല്ലമേ, തങ്കമേ, ഉണ്ണീ, – അവൻ
എല്ലാറ്റിലും വലിയോനും;
എല്ലാറ്റിലും ചെറിയോനും – ഉണ്ണീ,
അല്ലയോ വ്സ്മയം പാർത്താൽ
കാതുകൂടാതവൻ കേൾക്കും – ഉണ്ണീ-
കണ്ണുകൂടാതവൻ കാണും;
കാലുകൂടാതവൻ ഉണ്ണീ, – ഏക-
കാലത്തിൽ എങ്ങുമേ എത്തും.
നാസിക കൂടാതെ ഉണ്ണീ, – അവൻ
വാസനയൊക്കെ ഗ്രഹിക്കും;
നാവുകൂടാതെ വചിക്കും – അവ-

ന്നാ – വതില്ലാത്തതി – ല്ലൊന്നും.
കൈകൾ കൂടാതവൻ ചെയ്യും – ഉണ്ണീ,
കൈകാര്യം വേണ്ടുന്നതൊക്കെ.
കൈതൊഴാറായി അവനെ – വൈകി
കൈതവം അല്ലുറങ്ങുണ്ണീ,
കണ്ണടച്ചീടുകിലുണ്ണീ, – അവൻ
വെണ്ണയും പാലും പഴവും;
തിണ്ണം നിനക്കുതന്നീടും – തിന്നാൻ-
ഉണ്ണീ, ഉറങ്ങുറങ്ങുണ്ണീ,
അമ്മയും പ്രാർത്ഥിച്ചുകൊള്ളാം – അതി-
നെൻമകനേ, നീ ഉറങ്ങ്.
“ബ്രഹ്മമേ, ഉണ്ണിക്കു നൽകീ – ടിഷ്ടം”
എൻമൊഴികേട്ടുറങ്ങുണ്ണീ.

-ശുഭം-

പ്രസാധകർ

താളിളക്കം